

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1962. február hó

XI. évfolyam 2. szám.

A MAGYAR VÍVÁS VÁLTOZATLANUL A NEMZETKÖZI VÍVÓÉLET ÉRDEKLŐDÉSÉNEK KÖZÉPPONTJÁBAN ÁLL

Beszélgetés Tábor István főtitkárral

Az elmúlt hetekben élénk idegenforgalom volt tapasztalható a MVSZ. hivatalos helyiségeiben. Megkérdeztük Tábor főtitkárt, mi idézte elő ezt a nagy idegenjárást, és milyen irányú megbeszélések folytak látogatóinkkal?

Valóban a múlt év végén és ez év elején nagy érdeklődés nyilvánult meg - személyesen és írásban - különböző országok vívóvezetői részéről a magyar vívósport iránt. Ezt a tényt csak örömmel lehet regisztrálni, mert arra mutat, hogy torinói mérsékelt szereplésünk ellenére a magyar vívás változatlanul a nemzetközi vívóélet érdeklődésének középpontjában áll.

Az elmúlt év végén négy lengyel vívómester és szakvezető járt nálunk abból a célból, hogy a magyar vívósportot tanulmányozza. Több alkalommal folytattunk tapasztalatszerét a küldöttséggel, szövetségünk vezetői és neves vívómestereink részvételével. Ezeken a megbeszéléseken a vívóoktatási és módszertani problémákon túlmenően, szó került szervezési, minősítési, versenyrendezési kérdésekről is.

A lengyelekhez hasonló kéréssel fordultak hozzánk a Francia Vivószövetség részéről is, s ennek megfelelően február elején két francia vívómester 3 héten át lesz vendégünk.

A napokban vettük kézhez az Osztrák Vivószövetség kérését, ők is szeretnének 2-3 vívómestert néhány hétre Budapestre küldeni azzala céllal, hogy tapasztalatokat szerezzenek a magyar szakemberektől.

Más vonatkozásuk kérdésekkel is gyakran keresik fel szövetségünket. Az elmúlt évben magyar vívómestereket kértek tőlünk egész sor országból. Többek között az NDK, Franciaország, Portugália, Finnország, az Egyesült Arab Köztársaság.

Sajnos tekintettel arra, hogy az a vívómesterhiány, mely az egész világon jellemző tünet, nálunk is fennáll, így ezen kéréseknek csak részben tudunk ezidőszert eleget tenni. Miként ismeretes, az NDK. kérésére Kecskés István és Magyar Ferenc, Egyiptomban pedig Dunay Pál és Berzsenyi Barna működnek már közmegelegedésre. Az ősszel beindított főiskolai vívómesterképzés azonban a jövőben már lehetővé fogja tenni az ilyenirányú kérések fokozatos teljesítését.

Mindenkor törekszünk - lehetőség szerint - a hozzánk forduló társszövetségek kérésének eleget tenni, mert úgy véljük, ezzel még szorosabbá és barátságosabbá tesszük egymás közötti kapcsolatainkat.

Szeretném remélni - fejezte be érdekes tájékoztatását Tábor István - hogy az érdeklődés, mely a magyar vívás évtizedes sikereinek eredménye a jövőben is igazolást nyer versenyzőink magasfoku képzettsége és eredményei révén.

Egy magyar vívómester Szovjetunióbeli karrierjéről is sok érdekességet mondott el munkatársunknak Tábor István.

Vass Gyula vívó és uszós szakos testnevelőtanár, az első világháborúban az északi harc téren orosz

fogságba került. Háboru után kintmaradt, megnősült és sportvonalon el is helyezkedett. Rövidesen a Kazáni Testnevelési Tanszékre hívták meg, ahol éveken át mint vivő és uszós szakos tanár tevékenykedett.

Évtizedes nevelői pályafutása alatt számos testnevelőtanár került ki kezei alól. A Kazáni Pedagógiai Főiskolán magyarok is voltak tanítványai sorában.

Közben egy alkalommal 1955-ben Budapestre is haza látogatott, amikor is érdeklődéssel kereste fel nagy egyesületeink vivőtermeit, figyelemmel kísérve élvivőink technikás munkáját és mesteredzőink vivőóraadását.

Legutóbb egyik tehetséges tanítványa két bajnokságot nyert, amiért a "Szovjetunió Érdemes Edzője" kitüntetésben részesült.

Vass Gyula kéri magyar barátait, vegyék fel vele a levélbeli kapcsolatot. Ebből a célból címének közlésére is felkért bennünket. A levél-cím a következő:

Vass J.A. KAZÁNY, ul. Scsápova, Dom: 5, KV. 5. - CCCP.

GÁBOR JOZSEF

MAGYAR SIKER

A napokban érdekes levelet hozott a posta Ozoray Zoltánnak a dél-afrikai Johannesburgból. A levelet Berger Rudolf írta s az többek között így szól:

"Dr. Deim ajándéka révén jutottam az Ön kardkönyvéhez. Az ajándék nagy örömet szerzett s annak különösen sok hasznát látom. Nem tudom, emlékszik-e még rám? Fia vagyok Berger Károly egykori bécsi vivőmesternek, aki a Wienerneustadti vivóakadémiát végezte. 1926-ban a Wiener Athletik Club 25 éves fennállása alkalmával rendezett jubileumi versenyen láttam Önt vivni és volt szerencsém tőrben pengémet az Ön pengéjével keresztezni. Abban az időben több éven keresztül viseltem az oszt-rák bajnoki címet.

Jelenleg itt Dél-Afrikában mint amatőr edző tevékenykedem és azon fáradozom, hogy a Wienerneustadti hagyományokat, amelyeket Apámtól hiven átvettem, tovább ápoljam új hazámban. Nehéz helyzetben vagyunk, mert súlyos hátrányt jelent számunkra, hogy 10 000 km-nyire az európai vivócentrumoktól teljesen magunkra vagyunk utalva és nincs módunk idegenekkel vetélkedni és tapasztalatszerést folytatni.

Jelen soraimmal legszívélyesebb üdvözetemet tolmácsolom kitűnő könyvének megjelenése alkalmából, amivel a vivóvilágot megajándékozta. Miután sokan érdeklődnek az itten élő és németül is beszélő vivók közül a könyv iránt, szándékom van részükre a könyvet megrendelni. Nagyon kérem, sziveskedjék a könyv árát velem közölni. Amint kézhez veszem szives értesítését, a könyvek árát azonnal át fogom utalni Budapestre, hogy a könyvek miha-

marabbi szállításának semmi akadály se legyen. Ugy gondolom, hogy a törvívásnak hasonló feldolgozását tartalmazó könyvéből is szívesen fogadnának néhány példányt, feltéve, ha a könyv német nyelven jelent meg."

Előre is köszönöm és kérem szives válaszát s legjobb kívánságaimat küldöm hálaiból, nagyszerű nevelő tevékenységéért.

vivóüdvözlettel:

BERGER RUDOLF

*

A levélhez nincs sok hozzátennivalónk, éke-sen beszél az önmagában is. Világhírű vivásunk irodalma a multban azért volt olyan szegényes, mert erre nem is gondoltunk, azt teljesen figyelmen kívül hagytuk. Most már érezzük, hogy, ha a vivás élvonalában akarunk maradni továbbra is, irodalmi síkon is munkálkodnunk kell. Ezért jóleső örömmel vesszük Ozoray Zoltán könyvének sikerét és a Corvina bátor kezdeményezését, hogy a könyvet német nyelven is kiadta, aminek ime máris jelentkezik az eredménye. Csak azt nem értjük, hogy - miután a Corvina könyvterjesztéssel nem foglalkozik - miért nem lehet ilyen felkéréseket közvetlenül elintézni, miért kell a megrendelést kerülő uton, Berlinen keresztül lebonyolítani? (A németnyelvű kiadást ugyan is Budapesten nem hozták forgalomba.)

KLELL KÁLMÁN

FELHIVÁS A SZAKOSZTÁLYVEZETŐKHOZ ÉS INTÉZŐKHOZ!

Versenynaptárunk megbízhatósága érdekében kérjük a szakosztályokat, amennyiben az Országos Versenynaptárban szereplő versenyüket valamelyes oknál fogva a kiirt időpontban nem rendezik meg vagy elhalasztják, küldjenek erről idejében értesítést szerkesztőségünknek.

A Vivó Híradó versenynaptára a következő havi versenyeket ismerteti, tehát legalább 6 héttel korábban kell az értesítést megkapnunk, hogy azt leközölhessük.

A Szerkesztőség

EGY „különleges“ I. OSZTÁLYU KARDVERSENYRŐL

A kiírást az egyesületek szabályszerűen megkapták, megtörténtek a nevezések, a versenyzők összegyűltek, hogy felkészülési időszakban szerzett tudástöbbletüket igazolják. Ekkor beütött a bomba: márpedig a "különleges" szabályok szerint nem vivünk, üzeni Gerevich utján Kovács Pál főbírónak Bay Béla. A kiírás a rendes szabályoktól való eltérést következőképpen tüntette fel: ket-tős találat esetén a közbeakció csak akkor jó, ha 1 vivőidővel helyett 2 előzi meg a támadást.

Mai kardvivó gárdánk - a válogatottakkal az élen - sajnos átvette a nyugatiaktól azt a párbajtőr-szerű kardvivást, melyet a mindenbe valóbelevágás, csapkodás jellemez. Ez a vivómodor még egy egyszerű akció elindítására sem képes másképpen, mint ellenfele elindított akciójának reakciójaként. Ezzel a kardmodorral, mely nem emelkedik ki és nem különbözik a többiektől: a magyar válogatott győzhet is, de ki is eshet. A félévszázadon keresztül jól megvédett, de most elvesztett kardhegemóniát ezzel a vivómodorral visszazerezni nem lehet. A magyar kardvívás fő ereje a villámgyors támadások mellett a tökéletes védéskészség volt. Ha a régiak tempóját elfogták, még akkor is védekezni kíséreltek meg. A maiak még ha nem is fogják el a tempójukat, akkor sem próbálnak védekezni, ha meg elfogják, szembehunyva suvasztanak bele.

Egyesek úgy gondolják, hogy hakitolják a belevágás jogosságának idejét, úgy talán kardozóink mégis tartozkodni fognak a mindenkori belevágástól. Ezért véltük nevelési szempontból helyesnek egy ilyen különleges nevelési célzatu biráskodási szabály beiktatását.

Ehhez hasonló célzatu versenyeket rendeztek már hazánkban és ezek jól szolgálták a célt. (Filótás elnöksége alatt két találat különbség kellett a győzelemhez és az egymenetbeni elővágás - kivédett támadásrisposzt két találatnak számított).

De hát a jószándék megértése sokszor nehéz, főleg akkor, ha az egyéni érdekekkel esetleg ellenkezik. Tábor István főtitkár nem azonosította magát Bay Béla üzenetével, hanem elnökségi röpgyűlést hívott össze ez ügyben. Ezen a versenyben tanítványaik révén érdekeltek - féltvén a jól megtanult belevágások áldásos befolyását a pontversenyre - szub tituló, hogy a versenybírák félre magyarázhatják a különleges szabályt, az eddigi gyakorlat mellett döntöttek.

A vita sok időt vett igénybe, így tehát érthető, hogy a verseny reggel kissé elkésve indult meg, majd egy ötös holtverseny miatt (vismajor) huzódott el délben. Bár a döntő délután az előírt időben kezdődött és végződött, mégis egyes lapok jónak látták a késedelmes kezdés stb... gramofon lemezét feltenni.

Máskülönbön a biráskodás módjáról folytatott vita nem volt előnyös a biráskodásra, mely nagy átlagban elég előidényszerű volt. De a látott vívás nemkülönbön. A kompetensek részéről hangoztatott szorgalom gyümölcse még nem nagyon látszott meg a versenyzőknél. Tulságosan sok volt a

magyar vívás átkává kinőtt belecsapkodás és a szimultán akció.

Egyenként foglalkozva a vivókkal, kétszeri holtverseny után a verseny győztesévé vált Kovács Attilánál örvendetes tényként állapíthatjuk meg, hogy a fölösleges sallangokat, céltalan mozdulatoknak nagyrészt levedlette és már néhányszor spontán is indított támadást anélkül, hogy ellenfele kezdeményezésére támaszkodott volna. Ha ebben az irányban halad tovább, kiváló tulajdonságai fognak előtérbe lépni és apja nyomdokaiba lépve a magyar kardvívás egyik oszlopává válhat.

De ehhez a most elkezdett irányban kell továbbhaladnia. Mert ma még van rajta fölösleges sallang, még túl sok a kontrakció és túl sokat tartozkodik a földön.

Pézsánál szintén haladást láttunk. Az Edzőképző Főiskola vívásának nagyon jót tett. Megtanulta a vivóállást, amit eddig nem tudott. Onnan indul el és oda tér vissza ma és ezáltal az egész vívása előnyére változott meg. Kár, hogy ezzel szemben a viselkedése cseppet sem változott előnyére. Valaki, aki a magyar sporttól azt az adományt kapja, hogy a TF. elvégzése után még az Edzőképző Főiskolára is bekerül, és aki élete főfoglalkozásává a pedagógiát választotta, nem viselkedhetik sportszerűtlenül, nem indignálódhat magából kikelve még akkor sem, ha néha az ő felfogása a helyes, és nem a versenybíróké.

Horváth Zoltán, aki Rómában az olimpián második lett, és tavaly egyideig visszavonult a vívástól, újból felfelé tendáló formát áruolt el. Ötödik helyezésként jobbat is elérhetett volna. Meglátott a mögötte lévő sok jó munka. Nagyszerű a pengevezetése, de látszik, hogy még mindig küzd a vivómodor és mesterváltoztatás következményeivel. Volt néhány gyönyörű, legnagyobb elismerést kiváltó akciója. Idegei is mintha kissé megnyugodtak volna, de azért még arról is le kell szoknia, hogy akár jóindulatúan is beleszóljon a biráskodásba. Csak vivjon, akkor nem fog előfordulni, hogy túl erélyesen figyelmeztessék és érzékenysége miatt ennek hatására letörnek.

Meszéna Miklós őstehetség, amnyi erőből duzzadó vivó, hogy szinte fájdalmat okozott a jóindulatu nézőnek primitív és hiányos technikáját látni. Fájt a lába, ez baj, de azért a kéztechnikát mégsem kellett volna annyira leromlani hagynia. Továbbá orvosilag kell megállapíttatni, hogy a lábának van-e baja vagy nincs. Edzhet és versenyezhet-e, avagy nem. Ha baja van, úgy pihentesse, gyógytassa, ha nincs, akkor viszont edzen komolyan és a versenyen ne siránkozzon, ne sajnáltassa magát. Ez nem méltóhozza, minthogy a gunyos mosolyok és reklamációk sem. Sokkal nagyobb tehetség ő és sokkal szimpatikusabb egyéniség, hogy sem szüksége lenne az ilyen divatja mult, hatástkeltő viselkedésekre.

Bakonyi idén szürkébben kezdett, mint ahogy a tavalyi évet végezte. Gyors, jól támad, de a védekezéstől tartózkodik.

Szerencsés mintha ezuttal egy árnyalattal több lélekkel küzdött volna.

Lotz fizikailag még mindig gyenge. Egy-egy csörte után amyrira kimerült, mintha egy maratónit futott volna végig. Egyesületének a felerősítés és felhizlalás problémájával kellene foglalkoznia. Kifizetődne, mert Lotz tehetséges kardozó.

Moravcsiknál elismerésre méltó a törekvés. Van benne sok adottság, jó sportszelem, de ma még vivásának kezdeti hibái is vannak.

Rostás ötös holtversenyen után egy találat-tal esett el a döntőbejutástól. Torday sokoldalú, jó adottságokkal bir, kár, hogy indokolatlan idegességével egy ilyen fiatal ember aláássa saját esélyét. Kalmár merev, darabos, kistermetű, tehát tökéletes védésének kellene lennie. Ma még ezzel nem rendelkezik, csak harci szelleme jó. Mendelényinek a magyar sport előírásaiban az induláshoz feltételként előírt "orvosi igazolás" megszerzéséhez nem volt ideje, így a rája kötelező versenyen nem indulhatott. Delneky sajnálatos módon mára második fordulóban hüvelykujját megsértette egy feltartószurás alkalmával.

Máskülönbben a verseny megrendezési módja

is elég szezoneleji volt. A pénzügyi okok miatt választott azon megoldás, hogy az előmérkőzéseket a Sportszarnok edzőtermeiben rendezzék, csak addig lehetséges, míg a helyszüke miatt egyszer majd okvetlen előforduló baleset miatt kénytelenek lesznek ettől végérvényesen elállni.

A Pasaréten megrendezett döntőn sem ment minden rendben. A jegyzőasztal mellett szokásos egy-két ülőhely az elnökség és a főbírák részére nem volt fenntartva. Az eredményjelző táblát csak nagyon vontatottan kezelték. A csörték különleges sorrendje rosszul készült el, mert Pézsa végzett már, amikor még 7 csörte volt hátra. Viszont ebből a hét csörtéből hármát Horváth Zoltánnak kellett vivnia.

Az eredményhirdetés gyenge volt, de hogy is lehetne ünnepélyessé tenni, ha még érdemdíjazás sincs. Az elhangzott füttykoncert visszataszító és igazságtalan volt, jól tette Tilly János mikor erélyesen rászólt a rendezavarókra.

DR. ROZGONYI GYÖRGY

A sportiskolák szakmai szervezete és feladatai

A sportiskolák a magyar sport legujabb hajtásai. 1957-ben terjedtek el. Az első sportiskola 1955-ben létesült.

Az MTSZ érdeklődéssel figyelte az új kezdeményezést, segített a kezdeti nehézségek leküzdésében. 1960-ban érkezettnek látta az időt és az Elnökség a 7-1/1960. sz. rendelettel egységesítette a működést és szervezeti szabályzatot adott ki. Ebben meghatározta a sportiskolák feladatait, mely "az egyetemes magyar sport utánpótlásnak biztosításához való hozzájárulás."

A meglevő és a jövőben szervezendő sportiskolák tehát azt a feladatot kapták, hogy utánpótlást biztosítsanak a minőségi sport számára. A működő sportiskolák ma már világosan látják, hogy legfontosabb és egyben a legnehezebb feladat a jó szervező munka. A felállítandó szakosztályokat olyan anyaggal kell megtölteni, amelyből verseny-sportunk élversenyzői kerülnek ki.

Az új sportiskolák felállítását a MTSZ elnöksége engedélyezi a helyi szervek kezdeményezésére. Kívánatos hogy minél több sportiskola létesüljön, mert az eddigi tapasztalat azt mutatja, hogy a sportiskolák beváltották a hozzájuk fűzött reményeket.

Budapesten jelenleg 12 sportiskola működik, vidéken ugyancsak 12, de évről-évre újabbak létesülnek, hogy a magyar sportutánpótlást biztosítsák.

A sportiskolák közül a legjobb eredményeket Vadas József volt olimpikon kiváló vezetésével különböző sportágakban a 20 edzővel működő Józsefvárosi Ifj. Sportiskola és az Angyalföldi Sportiskola érte el, melynek vivőszakosz-

tálya Hátszegi Ottó szakavatott vezetése alatt működik. A Józsefvárosi Sportiskola a volt Ludovika kertben, ragyogó atlétikai, football, kézilabda sportpályát épített kb. 1 millió forint költséggel, melyet a kerületi iskolák fiataljai százával keresnek fel.

A sok szép eredmény közül a kb. 50 tagot számláló vivőszakosztály működését emeljük ki, mert pl. az alig 2 éve vivő Szabó Dóra (I. oszt.) személyében országos válogatott keret tagot nevelt.

Ifjúsági vivői 1961-ben 3 középiskolai bajnokságot nyertek, a 17 éves Budai György és Sáfár Adrienne személyében.

Az Angyalföldi Sportiskola vivői közül Kalmár János az országos válogatott kard keret tagja.

Ezek után leszögezhetjük, hogy a szovjet mintára létesült sportiskolák feladataiknak megfelelnek. Remélhetően nemsokára elérkezik az az idő, amikor minden kerületben sportiskola létesül.

A sportiskolák a Népköztársaságnak évente 3 1/2 millió forintjába kerülnek. Elvárják így a szakvezetőktől, hogy megfelelő eredményt is érjenek el.

SKALICZKY GÉZA

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Szűts János "Az Edző Bizottság Vivóankétje" című cikk II. részét lapunk március havi számában folytatjuk.

A MAGYAR KARDVIVÁS PROBLÉMÁIROL

(1. közlemény)

1961. október 27-i keltezéssel meghívót kaptam az MVSZ Edzőbizottságától a "Magyar kardvívás időszerű problémái"-nak megvitatására összehívott ankétra.

Örömmel vettem tudomásul a megtisztelő meghívást, mert az értekezlet tárgya nemcsak az én, de szinte az egész magyar vívótársadalom, sőt lehet mondani az egész egyetemes magyar sport szívére.

Minthogy több mint három hét állott rendelkezésre az értekezlet időpontjáig, - november 19-ig - volt időm alaposan átgondolni kardvívásunk jelenlegi helyzetét. Rájöttem arra, hogy ennek a problémának megoldása sok olyan mozzanatot foglal magában, amelynek őszinte feltárása, illetőleg megvitatása egyes személyeket hiúságukban bánthat és már azon a ponton voltam, hogy csak általánosságban fogok a felmerült problémákhoz hozzászólni.

Végül mégis úgy határoztam, hogy tekintet nélkül a következményekre, még ha ezzel ellenségeket is szerzek magamnak, őszintén fogom véleményemet elmondani.

Elhatározásomnak megfelelően féléjszakákat íróasztalomnál ülve feldolgoztam a magyar kardvívás jelenlegi - nézetem szerint - legégetőbb problémáit. Azt gondoltam, hogy a tanulmányomban felvetett gondolatok egy egészséges építő vitának alkothatják alapját és kiváló edzőtársaim hozzászólásával megtaláljuk az utat, amelyen kardvívó sportunk hanyatlását nemcsak megállapíthatjuk, hanem vívótechnikánkat újra az elvesztett magasságára emelhetjük.

Ugy gondolom ezt az ankétot az tette szükségessé, hogy az 1955. évi Római világbajnokság igen nagy sikere után a magyar vívás fokozatos hanyatlásnak indult és ezen belül főleg a nekünk legfontosabb fegyvernemben, a kardvívásban, fájó vereségeket szenvedett.

Közel 50 éves győzelmi sorozat után 1957-ben a Páris-i világbajnokságon a lengyel Pawlovszky négy magyar kardvívó előtt nyerte meg az egyéni világbajnokságot. 1959-ben a budapesti világbajnokságon a karcsapatvilágbajnokságot hódították el előlünk a lengyelek. Ez megismétlődött 1960-ban a Róma-i olimpián, majd 1961-ben Torinóban a szövjet Rilszkij és a lengyel kardcsapat győzelme következtében tovább homályosodott a magyar kard fénye.

Az 1961. évi torinói eredmények a visszaesés igen szomorú képét mutatják, hiszen hat évvel előbb, az 1955-ös római világbajnokságon elért 5 világbajnoksággal szemben 1961-ben egyetlen világbajnokságot sem nyertünk, kardcsapatunk II. lett és a kardvívás egyéni döntőjében Mendelényi Tamás révén egy szerény VII. helyezéssel kellett a magyar kardvívóknak beérniük.

Ezt a sovány eredményt nem lehet a sorozatos sérülésekkel, zsúritévedésekkel és 3-4 kétségtelenül kiváló adottságu fiatal kardvívónk 1956-ban bekövetkezett elvesztésével menteni.

Ezek előrebocsátása után, komoly felkészüléssel és az ügy iránti nagy szeretetből fakadó várankozással mentem el a november 19-i vívóedző-ankétra.

Meg voltam győződve arról, hogy ez az értekezlet komoly sikerrel fog zárulni és, ha nem is találjuk meg a végleges helyes utat, de döntőfontosságú problémákra fogunk rátapintani és ezzel előbbre visszük a magyar vívást ezen belül elsősorban a kardvívás ügyét.

Az ankét sikerének biztosítékát abban láttam, hogy résztvevői az ország legkiválóbb edzői és a magyar vívásnak olyan kimagasló egyéniségei, akik évtizedekig a legkiválóbbak között is a legjobbak voltak és ma edzőkként, vagy szakvezetőkként működnek, akik valóban hivatottak arra, hogy a kátyúból kirángassák a kardvívás megrekedt szekerét.

Önhibámonkívül kb. 20 perc késéssel érkeztem az ankétra, amikor már az ankét vezetője által feltett, de általam nem ismert kérdésre adtak választ az egyes felszólalók.

Ahogy végignéztam a megjelenteken, örömmel láttam, hogy kiváló szakemberek gyűltek össze. Azt megértem, hogy erre az értekezletre nem lehetett valamennyi fővárosi és vidéki vívóedzőt meghívni. Véleményem szerint azonban érthetetlen, hogy a novemberben megindult 3 éves legfelsőbb vívóedzőképző tanfolyamunk három tanára, - Vass Imre, Hatz József és Lukovich István - nem vett részt az értekezleten. Értékes hozzászólásaik mindnyájunkat érdekelték volna. A mesteredzők közül hiányoltam a kiváló Belovai Pétert Hódmezővásárhelyről, és Vas Lászlót, továbbá a ma már vívóoktatással is foglalkozó két kimagasló régi kardvívónkat Papp Bertalant és a 8-szoros magyar kardbajnokot Berczelly Tibort, akit Vas Lászlóval, a kiváló edzőnkkel együtt meg sem hívtak.

Viszont ki kell emelnem olyan kiválóságok aktív részvételét, mint Ozoray Schenker Zoltán, Bay Béla, Kovács Pál, Gerevich Aladár, Szűts János, Somos Béla, Hollós Endre, Nagy Árpád stb.

Három-négy hozzászólás meghallgatása után, azok különböző témaköre következtében nem tudtam rájönni, mi lehetett a feltett kérdés.

Szomszédomtól tudtam meg, hogy a feltett kérdés kb. így szólt: "Mi volt kardvívóink gyenge szereplésének az oka a torinói világbajnokságon."

Ozoray Zoltán egyik legkiválóbb vívószakemberünk, aki egyszerűs mind a magyar vívóedzők doyenje, hosszabb lélegzetű felszólalása után az Edzőbizottság értekezletet vezető elnöke 5 perc időtartamu hozzászólást szavaztatott meg.

Ezek után az általam előkészített mintegy

12 oldalas kb. 20 perces időtartamu elképzelésem "a magyar kardvívás időszerű problémáiról" elmondhatatlanokká váltak. Ezt az 5 perces Klotür elhatározása után bé is jelentettem.

Ettől függetlenül, az ügy iránti szeretetből az értekezlet végéig minden felvetett kérdéshez hozzászóltam és azokkal kapcsolatban véleményemet legjobb tudásom szerint előadtam.

Az értekezlet befejezése után azzal az érzéssel távoztam, hogy kevés volt benne a végső pozitív eredmény, mert a jelenlevők a sok probléma közül csak egyet, azt sem kimerítően tárgyalták meg érdemlegesen. Ez a témakör pedig a kardvívás technikájára vonatkozott.

Elismerem, hogy a kardvívás mai problémái között talán a legfontosabb helyet a mai kardvívótechnikánkban mutatkozó elfajulások foglalják el. Ez olyan fontos kérdés, amelynek minden apró részletén át kell rágni magukat az érdekelteknek. Ez viszont csak úgy lehetséges, ha a legkiválóbb szakemberek mindegyike kifejti a saját véleményét, azokat megvitatják és ami a leghelyesebb, azt el is fogadják.

Meg kell állapítani, hogy ezen az értekezleten sajnos csak néhány technikai kérdésben alakult ki vita és még nagyon sok vitás technikai kérdés tárgyalására sem került sor.

Tulajdonképpen csak arra kaptunk választ, hogy:

- "Vívóállás"-ban melyik lábon van a test súlypontja,
- A "kitörést" hogyan kell végrehajtani,
- Szükség van-e a lendített vágások oktatására kezdő vívónál,
- Érintették, de nem tárgyalták részletesen a kardmarkolat helyes fogását és a határolt vágási és védési mozdulatok végrehajtásának módját.

Magam részéről fentiekén kívül szerettem volna hallani legkiválóbb edzőtársaim véleményét többek között az alábbi technikai kérdésekről is, amelyeket jelenlegi kardvívóink, fiatalok és élvívóink egyaránt rendkívül sokféleképpen hajtanak végre.

- Vívóink nagy része, kitörés után 20-25 cm-t csuszlik a bal bokáján. Miért? A baltalp földhöztapadása (bokahoroggal) miért fontos?
- Kitörésből való felálláskor milyen sorrendben működnek a lábak izmai és ízületei?
- Hogyan tanítsuk helyesen a "lépés előre" és "hátra" lábmozdulatot?
- Hogyan tanítsuk és mikor helyes az "ugrás előre" és "hátra" végrehajtása?
- Nagy vívótávolságról hogyan hajtsuk végre helyesen a "lépés vagy ugrás előre kitörést" hogy a mozgás folyamatosságát biztosítva legyen?
- Milyen más lábcélgyimnasztikai gyakorlatokkal tudjuk elősegíteni a vívólábgyakorlatokat.

- Mi a fless illetőleg lerohanás helyes technikai végrehajtásának módja?

Ezekre a kérdésekre azért kellett volna tüzetesen kitérni, mert mai élkardozóink láb munkája a régiekének árnyéka sem lehet. Kiváló lábmozgató versenyzőink is támadásaik 30-35 %-át rossz láb munkájuk következtében lerohanással hajtják végre. Pl. Mészéna, Kovács Attila. Az értekezletnek tüzetesen foglalkoznia kellett volna a kardmarkolat helyes fogásának módjával, ami a határolt mozdulatokkal való pengevezetés alapja.

Se szeri- se száma azoknak a kardvívóknak, akik annyira hátul fogják a kardmarkolatát, hogy a markolatgomb a kisujj tenyérizmára kerül. Ilyen fogással, véleményem szerint klasszikus szép határolt mozdulattal pengét vezetni nem lehet. Talán hosszabb lesz a kard 2-3 cm-rel, de a hegy csapkodva leng.

Nem foglalkozott az ankét olyan alapvető technikai kérdésekkel sem mint pl.:

- Mivel és hogyan határolunk egy vágást?
- Középtávolságról végrehajtott támadásnál milyen sorrendben mozog a fegyver és a láb?
- Nagy távolságról végrehajtott egyenes támadáskor, hogy függ össze a kéz és láb munka? A részmozdulatok időbeni sorrendje?
- A mellvágás végrehajtásánál van-e és milyen szerepe a csuklónak?
- Kvint védéskor kiengedjük-e a markolat fogását a kisujj első percére?
- Kvint és prim védelem után a visszavágó penge milyen utat ír le? Milyen szerepe van a csuklónak?
- Védelem esetén, amennyiben az távolságnitással kapcsolatos, mi a sorrend? A penge indit, aztán jön a nyitás? vagy először távolságnitással kezdünk és utána jön a penge? vagy a kettő egyidőben történik? Melyik a helyes?

Én például ezeket a technikai kérdéseket vettem volna fel. Ugy gondolom, hogy ezeken felül többi edzőtársam is felvetett volna egyéb kérdéseket is s akkor jobban előrevittük volna a probléma megoldását. Hiszen mindnyájan látjuk, hogy mai kardvívóink nem azzal a kardtechnikával vívnak, mint Posta, Fuchs, Terstyánszky, Gombos, Petschauer, Jekelfalussy, Kabos, Berczelly, Rajcsányi, Kovács, Gerevich és még sokan mások vívtak.

Persze elismerem, hogy ez a 4-4 1/2 órás értekezlet tulságosan rövid volt ahhoz, hogy az összes technikai problémát megtárgyalja. Mégis az a véleményem, hogy a magyar kardvívás időszerű problémáival kapcsolatban az ankétnak tüzetesen kellett volna foglalkoznia és megvizsgálnia az alábbi időszerű problémákat is.

1./ Jelenlegi válogatott kardvívógárdánk egyéni adottságai, illetve klasszisének problémája.

2./ A kardvívás technikájának megtanulására, beidegzésére és az edzésre rendelkezésre álló időmennyiség és egyéb körülmények problémája.

3./ A jelenlegi felkészítési és edzési rendszer problémája.

4./ A válogatott kardvivóink és a kerettagok szociális helyzetének problémája.

Végül, de nem utolsósorban

5./ A jelenlegi kardvívásunk technikájának problémája. Ez a legégetőbb probléma, mert nem vitatható tény, hogy sok hibás technikai elem burjánzott el kardvívásunkban.

A jelenlegi magyar kardvívásról alkotott véleményemet legjobban talán az alábbi összehasonlítással tudnám érzékeltetni. A régi nagy magyar kardvivók villámgyorsan, folyamatos lábmunkával hajtották végre támadásaikat és milliméter pontossággal vezették a vágó, szuró, vagy védő mozdula-

tot végrehajtott fegyverüket. Ezzel szemben a mai élkardozók zöme, kevés kivétellel nem áll a lábán, gyenge lábmunkájuk következtében túlzásba viszik a fless támadásokat, vágó és védő mozdulataikat nem határolják, a pengehegyét dobálják és védelem helyett közbeakciókkal igyekeznek találatot elérni.

És azért, hogy ez így van a magyar edzők is felelősek. Ezért ismét ez uton is javasolom az MVSZ Edzőbizottságának és a Szakfelügyelő sporttársnak, hogy gyakrabban és minél hamarabb rendezzenek edzői ankétokat, de legyenek arra figyelemmel, hogy egy 3-4 órás értekezlet nem elégséges idő ahhoz, hogy ilyen hatalmas anyagot tartalmazó problémát érdemlegesen és részletekbemenően tárgyalhasson.

(A cikk második részét anyagtorlódás miatt legközelebbi számunkban közöljük.)

Az 1961. évi „BUDAPEST KUPA” eredményeinek kiértékelése

Az 1961. évi "Budapest Kupa" versenysorozata 1961 december 17-én az ifj. párbajtőr csapatmérkőzésekkel véget ért. Ez a versenysorozat már több év óta visszatérő eseménye a vívóverseny évadnak, s az iránta való érdeklődés, a versenyek népszerűsége azóta sem csökkent.

Az elmúlt esztendőben 15 csapat vett részt a küzdelmekben, s örvendetes eredményként könyvelhető el az a körülmény, hogy nagyobb vívóegyesületeink mellett a közép és kis-egyesületeink is egyre több versenyszámban vettek részt a küzdelmekben.

Az elmúlt esztendőben a - korábbi évekhez viszonyítva - kissé szokatlan, új jelenség tűnt fel az egyes versenyek alkalmával, nevezetesen több esetben történtek olyan óvás bejelentések és a verseny közben való visszalépések, amelyek minden esetben indokolatlannak minősültek, s amelyek az eddig korábban tapasztalt sportszerű versenylétkörhöz képest sem a vívóversenyszabályok szerint, sem pedig a sportszerű követelmények és a sportfegyelem megszilárdítása szempontjából helyeselhetők nem voltak.

Ezeknek a jelenségeknek a jövőben való kiküszöbölése, s a sportszerűség, valamint a sportfegyelem megszilárdítása érdekében a BVSZ Szervező Bizottsága az 1962. évi "Budapest Kupa" verseny kiírásában az említett indokolatlan visszalépések esetére újabb büntető pontok alkalmazását vezette be. Reméljük, azonban, hogy a verseny kiírás célkitűzéseit az érdekelt egyesületek is teljes mértékben magukévá teszik, s így ezeknek a jövőbeni alkalmazására nem fog sor kerülni.

I. A "BUDAPEST KUPA" ÖSSZESÍTETT EREDMÉNYEI:

I. OSC	62 pont	X. ASI	10 pont
II. Bp. Honvéd	59 "	XI. Medosz	8 " - 2 büntető pont
III. Bp. Vasas	56 "	XII. M. T. K.	8 " - 2 " "
IV. B. V. S. C.	55 "	XIII. Spartakusz	7 "
V. Ujp. Dózsa	48 " - 2 büntető pont	XIV. Csatornázás	4 "
VI. V. Meteor	45 "	XV. Józsefvárosi S. I.	4 "
VIII. Csepel	22 "		
VIII. Elektromos	18 " - 4 " "		
IX. Bp. Petőfi	15 "		

A "Budapest Kupa" 1961-évi védője: OSC.

II. RÉSZLETES EREDMÉNYEK: Felnőttek:

Kardcsapat:

I. Bp. Vasas	10 pont
II. Bp. Honvéd	9 "
III. B. V. S. C.	8 "
IV. O. S. C.	7 "
V. V. Meteor	6 "
VI. Ujp. Dózsa	5 "
VII. Medosz	4 "
VIII. M. T. K.	3 "
IX. Csatornázás	2 "

Párbajtőr csapat:

I. Bp. Honvéd	10 pont
II. O. S. C.	9 "
III. V. Meteor	8 "
IV. Bp. Vasas	7 "
V. B. V. S. C.	6 "
VI. Ujp. Dózsa	5 "
VII. M. T. K.	4 "
VIII. Csepel	3 "
IX. Elektromos	2 "

Női tőrscsapat:

I. Ujp. Dózsa	10 pont
II. O.S.C.	9 "
III. B.V.S.C.	8 "
IV. V.Meteor	7 "
V. Bp. Vasas	6 "
VI. Medosz	5 "
VII. Bp. Honvéd	4 "
VIII. Csepel	3 "
IX. M. T.K.	2 "

Elektromos - 2 büntető pont.

Férfi tőrscsapat:

I. O.S.C.	10 pont
II. Ujp. Dózsa	9 "
III. Bp. Honvéd	8 "
IV. B.V.S.C.	7 "
V. Elektromos	6 "
VI. Vasas	6 "
VII. Bp. Petőfi	4 "
VIII. Spartakusz	3 "
IX. V. Meteor	2 "
X. Csepel	1 "

IFJUSÁGI "BUDAPEST KUPA" EREDMÉNYEI:

III. Összesített eredmények.

I. Bp. Honvéd	28 pont	XI. Spartakusz	4 pont
II. O.S.C.	27 "	XII. Józsefvárosi SI	4 "
III. Bp. Vasas	27 "	XIII. Csatornázás	2 "
IV. B.V.S.C.	26 "	XIV. Medosz	1 " - 2 büntető pont
V. V. Meteor	22 "	XV. M. T.K.	0 " - 2 " "
VI. Ujp. Dózsa	19 " - 2 büntető pont		
VII. Csepel	15 "		
VIII. Elektromos	12 " - 2 büntető pont		
IX. Bp. Petőfi	11 "		
X. ASI	10 "		

Az ifjusági "Budapest Kupa" 1961. évi védője: Bp. Honvéd.

IV. RÉSZLETES EREDMÉNYEK:

Ifjuságiak:

Kardcsapat:

I. ASI	10 pont
II. Bp. Honvéd	9 "
III. O.S.C.	8 "
IV. Csepel	7 "
V. Bp. Vasas	6 "
VI. V. Meteor	5 "
VII. B.V.S.C.	4 "
VIII. Medosz	3 "
IX. Csatornázás	2 "
X. Ujp. Dózsa	1 "
XI. Józsefvárosi SI	0 "

Párbajtőrscsapat:

I. B.V.S.C.	10 pont
II. V. Meteor	9 "
III. Bp. Vasas	8 "
IV. Bp. Honvéd	7 "
V. Elektromos	6 "
VI. O.S.C.	5 "
VII. Csepel	4 "
Ujp. Dózsa	- 2 büntető pont
M. T.K.	- 2 büntető pont

Női tőrscsapat:

I. Ujp. Dózsa	10 pont
II. O.S.C.	9 "
III. Elektromos	8 "
IV. Bp. Petőfi	7 "
V. B.V.S.C.	6 "
VI. Bp. Vasas	5 "
VII. Csepel	4 "
VIII. Bp. Honvéd	3 "
IX. Józsefvárosi SI	2 "
X. V. Meteor	1 "

Medosz - 2 büntető pont

Férfi tőrscsapat:

I. Bp. Dózsa	10 pont
II. Bp. Honvéd	9 "
III. Bp. Vasas	8 "
IV. V. Meteor	7 "
V. B.V.S.C.	6 "
VI. O.S.C.	5 "
VII. Bp. Petőfi	4 "
VIII. Spartakusz	3 "
IX. Józsefvárosi SI	2 "
X. M. T.K.	1 "

Elektromos - 2 büntető pont

Az 1961. évi B. V. SZ. kupa versenyek kiértékelése

A Budapesti Vívó Szövetség a folyó év január hó 13. napján a BTST, székházában tartotta évről-évre értekezletét. Szabó Pálnak, a BVSZ. elnökének átfogó beszámolóját és az 1962 évi program ismertetését anyagtorlódás miatt kénytelenek vagyunk legközelebbi számunkban ismertetni. Dr. Lator Györgynek az értekezleten, az 1961. évi BVSZ. és Budapest kupaversenyekről tartott kiértékelő előadását azonban az alábbiakban ismertetjük, mert e nagy érdeklődést kiváltó versenyek eredményét vívótársadalmunk érdeklődéssel várja.

A BVSZ Elnöksége ezt a Kupaversenyt a nagyobb tömegek minőségi sportra való nevelésére, az egyesületek szervezettebb, tervszerűbb működésének a növelésére, a vívósport és vívó utánpótlás fejlesztési és nevelési törekvéseinek az elősegítésére írta ki azzal a céllal, hogy az előbb említett szempontok alapján elért eredményeket a versenykiírás szerinti szerzett pontokon és hibapontokon keresztül lemérje és értékelje.

A versenykiírást az elnökség éppen az értékelési szempontok sokoldalúsága és a reális adatok összeállításának a nehézségei miatt 1961 évben kísérleti jellegűnek tekintette azért, hogy az egy éven át szerzett gyakorlati tapasztalatok és a kiértékelés a dminisztratív nehézségeinek a figyelembevételével a következő évi BVSZ Kupaversenyeket és értékelésüket annál valósabbá tegye.

A Szervező Bizottság az értékelés rendszerét nyilvánosság tette, abba az év folyamán bármelyik egyesület betekinthetett, azzal kapcsolatban felvilágosításokat kérhetett, s a versenyek negyedévenkénti kiértékelését a "Vívó Híradó"-ban rendszeresen közzétette.

A Szervező Bizottság a Kupaverseny adatainak a kiértékelését minden esetben a versenykiírásban foglalt feltételek, a szakosztályvezetőkkel egyetértőleg módosított megállapodások, valamint a beérkezett és jól-rosszul kitöltött kiértékelő jelentések alapján azoknak a szükség szerinti felülvizsgálata és korrigálása után, lelkiismeretes és tárgyilagos munkával igyekezett elvégezni. Ha mindezek ellenére az összeállításba jóhiszeműen és a kísérleti év adminisztratív nehézségeiből eredően esetleg hiányos, vagy rekonstruálás útján sem pótolható adatok kerültek volna be az összeállításba, vagy maradtak volna abból ki, ezért az egyesületek szíves elnézését kérjük.

A versenykiírás szerint szerepelni kellett volna az összeállításban a Kilián György jelvénytulajdonos verseny eredményeinek is. Tekintettel azonban arra, hogy a Kilián György versenyek 1961 május 1-vel indultak be és 2 éves időtartamra szólnak, az elmúlt év 8 hónapos versenysorozatából csak részleges eredmények álltak volna a Szervező Bizottság rendelkezésére. Ezért a Bizottság kénytelen volt a Kilián György jelvénytulajdonos verseny pontjainak a teljes kiértékelését a jövő esztendőre halasztani, amikor is a versenysorozatnak 1962 évben befejezendő eredményei a maguk teljes ségében fognak a versenykiírás pontjainak megfelelő többi eredménnyel együtt az évről-évre összeállításba bekerülni.

A befejezésül közölt kiértékelés 1-es oszlopa a versenynaptár szerint BVSZ Kupaversenynek minősülő vívóversenyeken elért pontok számát, a 2-es oszlopa a "Budapest Kupa" versenyeken 1961-ben elért összes pontokat, a 4-es oszlopa az 1960 december 28-tól, 1961 november 25-26-ig Budapesten megtartott képesítő versenyeken szerzett összes pontokat (az 1961 december 28-i V. Meteor képesítő versenyét figyelmen kívül hagyva), a 6-os oszlopa pedig a versenynaptárban felvett és megrendezett versenyek után járó pontokat tartalmazza.

A kiértékelés hibapontjai közül az 1-es oszlop a BVSZ Kupaversenyeken történt figyelmeztetés miatti pontokat, a 2-es oszlop a kizárt versenyző által elvesztett pontokat, a 3-as oszlop a fegyelmi büntetés esetén alkalmazható pontokat, az 5-ös oszlop az indokolatlan verseny elhalasztásból származó pontokat, a 6-os oszlopa verseny teljes elmaradása miatti pontokat, a 7-es oszlop a szakosztályvezetői értekezleten való meg nem jelenés miatti pontokat, a 8-as oszlop a nem kellő számban kirendelt versenybírák hiánya miatti pontokat, s végül a 9-es oszlop a BVSZ Kupaversenyekről kitöltendő kiértékelő jelentés hiányos, vagy késedelmes beküldése miatti pontokat tünteti fel.

A BVSZ Kupaversenyt 1961-ben az összesített eredmények alapján - a mint az a táblázatból is megállapítható - a V. Meteor nyerte. Az I-ső helyét a képesített versenyzők után nyert pontjainak köszönheti. Bár a versenykiírás szerint eredetileg ezen a címen az egyesületek képesített versenyzőként csak egy-egy pontot szerezhettek volna, azonban a versenykiírások szétküldése után, egyik szakosztály-vezetői értekezleten a nagyobb vívóegyesületek szakosztályvezetői egyhangú javaslata alapján a kiírás akként módosult, hogy az egyesületek egy-egy képesített versenyző után 3 pontot kapjanak.

Nem kétséges, hogy a pontok közül a legértékesebbet az 1-es oszlopbeli pontok jelenti, mert ez a tényleges küzdelemben, a versenyben megszerzett pontokat foglalja magába. E vonatkozásban messze a BVSC áll az 1-ső helyen, mert ő a BVSZ Kupaversenyeken egyedül 543 pontot szerzett, amely eredmény messze kimagaslík a mezőnyből. Hogy ez mit jelent, az tapasztalható pl.: a Bp. Vasas pontjainál, ahol az összes pontok eredménye együttesen képvisel pontosan annyit, amennyit a BVSC csak a Kupaversenyeken szerzett. Második helyét így is hibapontjainak köszönheti. Minthogy azonban a tömegsport fejlesztése is a Kupaverseny egyik kiírási szempontjaiként szerepelt, nem lehet

leértékelni a nagyobb tömegek megmozgatását és bekapcsolását célzó képesítő versenyek eredményeként szerzett pontok jelentőségét sem, jóllehet a módosított 3 pont e tekintetben túlzottnak mutatkozott.

Az elmúlt év tapasztalatainak a figyelembevételével a BVSZ Szervező Bizottság a nagy, közép

és kisegyesületek szakosztályvezetőit értekezletre hívta össze, s a versenykiírás célkitűzéseinek helyesebb megvalósítása és a jövőbeni értékelés hiányosságainak a kiküszöbölése és realitásának az emelése érdekében az 1962. évi BVSZ Kupaversenyek kiírását ezeknek a gyakorlati, tapasztalati igényeknek a figyelembevételével igyekezett módosítani.

AZ 1961. ÉVI BVSZ. KUPAVERSENYEK KIÉRTÉKELÉSE

		A verseny kiírás szerinti pontok				Pontok összege	A verseny kiírás szerinti hibapontok									Hibapont-össz.	Vég-eredmény
		1	2	4	6		1	2	3	5	6	7	8	9			
I.	V. Meteor	384	45	225	40	694	1	-	-	-	-	-	-	-	1	693	
II.	B. V. S. C.	543	55	63	45	706	-	-	-	20	-	10	6	-	36	670	
III.	Bp. Vasas	279	56	129	85	549	-	-	-	-	-	6	-	6	543		
IV.	O. S. C.	346	62	30	20	458	-	2	-	-	-	4	-	6	452		
V.	Bp. Honvéd	306	59	54	15	434	1	-	-	5	-	6	-	12	422		
VI.	Ujpesti Dózsa	288	48	21	30	387	1	-	-	-	-	-	-	1	386		
VII.	Csepel	192	22	30	45	289	-	1	2	5	-	4	-	12	277		
VIII.	Elektromos	129	18	21	30	198	-	-	-	-	-	-	-	5	193		
IX.	Bp. Petőfi	110	15	27	20	172	-	-	-	-	-	6	-	6	166		
X.	M. T. K.	82	8	33	45	168	-	-	-	-	-	10	2	12	156		
XI.	A. S. I.	68	10	18	10	106	-	-	-	-	-	2	-	2	104		
XII.	Józsefv. S. I.	48	4	60	5	117	-	-	-	-	-	10	8	18	99		
XIII.	Medosz	56	8	21	10	95	-	-	-	5	-	-	-	5	90		
XIV.	Spartakusz	59	7	15	-	81	-	-	-	-	-	2	-	2	79		
XV.	Betonut	35	-	-	20	55	-	-	-	-	-	10	-	10	45		
XVI.	Csat. Művek	16	4	18	5	43	1	-	-	5	-	-	-	6	37		
XVII.	XVII. ker. S. I.	5	-	39	-	44	-	-	-	-	-	10	-	10	34		
XVIII.	Ujpesti S. I.	8	-	9	-	17	-	-	-	-	-	5	-	5	12		
XIX.	XIV. ker. S. I.	13	-	3	-	16	-	-	-	-	-	10	-	10	6		
XX.	V. Cs. Trakt. gy.	10	-	9	5	24	-	-	-	5	-	15	2	22	2		
XXI.	XXII. ker. S. I.	-	-	12	-	12	-	-	-	-	-	10	-	10	2		
XXII.	XXI. ker. S. I.	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	10	-	10	0		

Dr. LATOR GYÖRGY

SZÖVETSÉGI KÖZLEMÉNYEK

KÖTELEZŐ VERSENYEKRE MEGÁLLAPÍTOTT ÚJ PONTRENDSZER

A MVSZ. Elnöksége XII. 6.-án megtartott ülésén a válogatott kerettagok részére kiírt kötelező versenyekre a következő új pontrendszert állapította meg: (Az új pontozás 1962. január 1-vel már hatályba is lépett.)

pitotta meg: (Az új pontozás 1962. január 1-vel már hatályba is lépett.)

Helyezések	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	Középdöntőben kiesés	
										holtverseny után	simán
II. hó 15-e előtti versenyeken	12	10	8	7	6	5	4	3	2	1 1/2	1
II. hó 15-től V. hó 1-ig	18	15	12	10	8	7	6	5	4	2	1
V. hó 1-e után	22	19	16	14	12	10	8	6	5	3	2
Magyar bajnokságon	26	22	18	16	14	12	10	8	6	4	3

A végeredmény kiszámításakor, minden versenyzőnek egy (leggyengébb) eredményét nem értékeli.

VERSENYRŐL - VERSENYRE

ROVATVEZETŐ: DR. CZIFFRA ANDRÁS

A torinói világbajnokság után pihenőre tértek a magyar vívók, hogy újabb alapozási időszakkal ismét megkezdődjön a felkészülés az előttünk álló erőpróbákra. Az első időszak lezárult és most adtak vívóink hosszabb szünet után ismét számot arról, hogy a gyakorlatban milyen tanulságokat vontak le az elmúlt nagy nemzetközi találkozók tapasztalataiból? Milyen uton indultak el az újabb célok felé? Január hónapban mind a négy fegyvernemben megtartották a tájékoztató jellegű, pontszerző versenyek első sorozatát. Ezeknek a versenyeknek eredményeiből még nem lehet messzemenő következtetéseket levonni, hiszen a felkészülésnek még csak az első lépéseinél tartunk de mindenesetre igen érdekesekek a tanulságok, ha a nyilvánosságkizárásával, csendes felkészülésben eltöltött időszak lezáródásával az első összecsapást értékeljük. Éppen ezért felkértük az illetékes fegyvernemi felelősöket és keretvezetőket mondják el a versenyeken látottakkal kapcsolatos észrevételeiket, véleményüket.

Bévezetőül közöljük Palócz Endre véleményét a négy verseny tapasztalatairól:

"A négy fegyvernem versenyének a lebonyolítása után a szakemberek általános véleménye az volt, hogy nagyon a szezon elején vagyunk és ez a tény rányomta helyegét mind a négy versenyre.

Nem azon vitatkoztak a szövetség vezetői, hogy melyik verseny volt a legmagasabb színvonalu, hanem azon, hogy melyik verseny volt a leggyengébb. Hát ezen azután sokat is lehetett vitatkozni, mert nehéz volt a döntés. A négyidőszakos felkészülési rendszer sok sportágban bebizonyította célszerűségét, megbízhatóságát és eredményességét. Ez a rendszer általában hosszabb időszakokra alkalmazható és célja az élversenyzők felkészítése egy nagy eseményre, pl. VB-re vagy Olimpiára. Vivásban is magunkévá tettük ezt a rendszert és évek óta - úgy tűnik - ebben a rendszerben készítjük fel versenyzőinket.

A most lezajlott négy versenyen ennek a rendszernek nyomait alig - alig lehetett felismerni és a versenyek színvonala az alapozó időszak színvonalát éppen csak, hogy megütötte.

Ezt a versenysorozatot újabb és újabb hazai és külföldi versenyek követik és a négyidőszakos felkészülési rendszer alapvető szakaszai elsorvadnak és nem teljesítik feladatukat. A felkészülés végén azután megkíséreljük az elmulasztottakat behozni és a hajrában, a 6-8 hetes edzőtárban akarjuk 7-8 hónap munkáját elvégeztetni. Az eredményt már ismerjük Torinóból, ahol üres kalászkokat arattunk."

Párbajtőr

Elsőnek a párbajtőrözők mérték össze erejüket a Csepel SC. I.o. versenye keretében. Az 50 főnyi induló között ott volt valamennyi kerettag és egyébként számottevő párbajtőröző. Ezen a versenyen alkalmazták először a vívóidő lejártával kapcsolatosan a kettős vereségre vonatkozó szabályt. Először Bárány és dr. Török mérkőzésén fordult elő, majd az előmérkőzések során megismétlődött ez a helyzet, de a döntőben nem került sor alkalmazására. Sajnos a versenybírósnak nem alkalmazta szigorúan a két tartalékfegyverre vonatkozó előírást aminek következtében a mérkőzések tulságosan elhúzódtak. Már az első forduló meglepetéssel szolgált. Kiesett Kausz dr, Rabár, és Szekeres, Kausz kiesése nyilván összefügg azzal, hogy jóformán fél nap sem telt el, amikor sürgős vakbélműtétet kellett rajta végrehajtani. Nyakmerevével kapcsolatos roszszulléttel küzdött Gábor Tamás is, aki már az első fordulóból csak ujravivás után jutott tovább, majd két győzelemmel kiesett. Ugyanott vérzett el Demecs. Fülöp Mihály holtversenyben esett ki Balczóval szemben. Ferdinándynak sem ment ebben a fordulóban. Ujravivás során vérzett el Prédával szemben B. Nagy és Bódy is. A középdöntők küzdelmei nem hoztak különösebb meglepetést. Marosinak kellett csak ujravivnia, hogy Keserű legyőzésével biztosítsa döntőbeli helyét. Keserű mellett Szaniszló, a másik csoportban Nemere és Préda estek ki. A döntőben a fiatalok voltak többségben. A mérkőzéseket ezuttal nem a Vörös Meteor és OSC vetélkedése jellemezte. Az erőviszonyok kiegyenlítették voltak, aminek eredményeképpen három fiatal Lendvay, Kulcsár és Marosi egyaránt 5-5 győzelemmel végeztek az élen. Az ujravivás során Lendvay biztosan győzött mindkét vetélytársa ellen.

Dr. Balthazár Lajos véleményét a következőkben foglalta össze: "Az év első pontszerző párbajtőrversenye a fiatal gárda kéttehetséges tagjának élrejutásával végződött. Ha ezt az eredményt az évad eleji általános formákra tekintettel még nem is tekinthetjük teljes "beérkezésnek", vivásuk mindenesetre komoly reményekre jogosít. Technikailag is megnyugtató irányban fejlődnek és ezen a versenyen küzdőképességéből is jól vizsgáltak.

A válogatott csapat tagjai a lelkiismeretesen elvégzett, kemény alapozó munka befejezése után természetesen még kissé merevebben vívtak és bizonytalanok voltak, de ezt az előkészítési programban figyelembe kellett vennünk, hiszen a főcél: egyenletes emelkedéssel a világbajnokságok időpontjára elérendő lehető csúcstartás. Természetes tehát, hogy messzemenő következtetéseket egyelőre, sem az újabb nevek kiugró teljesítményeiből, sem pedig a régebben beérkezettek helyenként gyengébb eredményeiből levonni nem lehet". Vas Imre lényegében csatlakozott Balthazár véleményéhez hangoztatva, hogy míg az ed-

zőnek kötelessége a felkészülésnél a versenyeken észlelteket minden tanítványánál hasznosítani, a fokozatos és egyenletes formábalendítés céljára tekintettel időszerűtlen és nem is célszerű az első verseny eredményeiből messzemenő következtetéseket nyilvánosan levonni.

A döntő végeredménye: I. Lendvay László (HSE) 5 gy. II. Kulcsár Győző (OSC) 5 gy. III. Marosi József (OSC) 5 gy. IV. Sákovits József (V.M.) 4 gy. 8 kt. V. Balczó András (Csepel) 4 gy. 11 kt. VI. Földi László (Csepel) 2 gy. 6 kt. 15 at. VII. Sággy György (BVSC) 2 gy. 6 kt. 14 at. VIII. Barány Árpád (V.M.) 1 gy.

Főbírák: Rónay Gyula dr. és Székely Tibor.

Kard

A kardvívók számára az MVSZ rendezett január 7-én pontszerző versenyt. Már a startnál két rendkívül szomorú tényről kellett megállapítanunk: mindössze 36 vívó indult, távolmaradt Kárpáti, aki csak versenybíróként vett részt és hárman nem indulhattak, mert nem volt érvényes sportorvosi engedélyük: Mendelényi, Enyedi és Boronkai Gábor. A vívás mint az idegeket erősen igénybevevő küzdő sport igen nagyfokú fegyelmeltséget követel meg a versenyzőktől felkészülésben és versenyzésben egyaránt. Mit várhatunk akkor, ha még ennyire sem törődnek egyesek azzal a sporttal, amiben a nemzetközi arénán nemzetük színeit képviselik?

A selejtező különösebb meglepetéssel nem szolgált. Csak Keményvári és Kaszás kiesése váratlan. Meg kell említeni, hogy a legfiatalabb vívónemzedék közül Jekelfalussy Pál (HSE) jó vívása volt kellemes meglepetés, három győzelme során Horváth Zoltánt is megverte. Az újravívás során azonban Spornyval szemben alul maradt. A selejtező utolsó csoportjának erőviszonyai tulságosan kiegyenlítettnek és összetétele erősnek bizonyult. A körmérkőzés befejeztével nem volt még továbbjutó, csak kieső. Négyen végeztek egyformán 3-3 győzelemmel és a bajnoki címet védő Kovács Attilának, Rostásnak és a végére igen feljavult Kalmárnak ismét meg kellett küzdeniök, hogy Terékkal szemben továbbjutásukat biztosítsák. A küzdelem szorosságára jellemző, hogy csak az utolsó találalon mulott, hogy ötödiknek Horváth T. (Csepel) nem vett ugyancsak részt a holtversenyben. Ebben a csoportban történt, hogy egy kontrariposztal találatot kapó nagy sikereket elért versenyzőnk "megtapsolta" az ellenfelének "szép" akcióját. Szóval a kardvívásunk ott tart technikailag, hogy meg kell dicsérni azt a vívót, aki sikertelen támadása után a visszavágást véd. Tudja?! A második fordulóban Delneky kézszerűlésének kiujulása miatt kénytelen volt visszalépni. A 3. csoportban Pézsa gyenge vívása volt feltűnő. Mindössze két győzelmet aratott 5:4 arányban és a holtverseny során is csak egyetlen találattal biztosította továbbjutását Detrével szemben. A középdöntő egyik csoportjában simán dönt el a továbbjutás sorsa. Horváth, Bakonyi, Moravcsik és Kovács A. kerültek a döntőbe, míg Demeter K. és Kalmár kiestek. A másik csoportban azonban ötös holtverseny alakult ki. Az újravívás Rostásnak nem kedvezett, mert vele szemben Lotz találatairánytalannal került tovább. Innen esett ki Simó is.

A döntőben igen megváltozott a helyzet a délelőttihez képest. Azok kerültek az élre, akiknek az előmérkőzéseken nem ment: Pézsa, Kovács Attila és Meszéna. Utóbbi különösen a küzdőképességből vizsgázott jól. Az előmérkőzéseken szinte a sirból hozta vissza továbbjutását és a döntőben valamennyi mérkőzése egyetlen találaton dönt el, többségében az ő javára. Kovács A. itt ismét bebizonyította, milyen veszélyes ellenfél, és nem véletlenül nyert tavaly bajnokságot. A legnagyobb formajavulást, azonban Pézsánál láthattuk. Ők hárman egyaránt 5-5 győzelemmel végeztek az első helyen. Első újravívásuk nem hozott döntést, mert körbeverték egymást. Másodsorra azonban Kovács Attila mindkét vetélytársát biztosan verte, míg Meszéna egyetlen találattal bizonyult jobbnak Pézsánál.

Megkérdeztük Kovács Pált és Szücs Jánost, mi a véleményük a versenyen látottakról? Egybehangzóan megállapították, hogy tavaly óta általános örvendetes fejlődés tapasztalható. A küzdelmek színesebbek, akciógazdagabbak voltak. Sok szép akciót - különösen finta in tempot - láthattunk. Több volt az előkészített támadás, kevesebb a rajtára indított együttes akció. Ez annál is örvendetesebb, mert még idényeleji formában van az egész mezőny, Kovács Attila jó ütemű akciói igen veszélyesek. Sokat fejlődött, de technikailag tovább kell csiszolódnia. Ezenfelül le kell szoknia bizonyos viselkedésbeli modorosságról, ami nem szolgál előnyére. A döntőben látottak alapján a fejlődés első sorban Pézsánál tapasztalható, akinek mozgása egészen puhává vált. Örvendetes a fejlődés Meszénánál és Horváth Zoltánnál is, aki most már úgy látszik kijött a tavalyi hullámvölgyből. Bakonyinak a gyorsaságában van az előnye. Ezen a versenyen kissé balszerencsével küzdött. Még Moravcsikot is meg kell említenem, akinél ugyancsak nagy haladás tapasztalható. Kár, hogy a mezőny legtechnikásabb vívójánál, Szerencsésnél oly gyakori a pillanatnyi "rövidzárlat". A betegség okozta hosszú szünet után Lotztól döntőbejutásnál többet nem várhattunk.

Végeredmény: I. Kovács Attila (Vasas) II. Meszéna Miklós (Vasas) III. Pézsa Tibor (HSE), IV. Bakonyi Péter (HSE) 4 gy. 10 kt. V. Horváth Zoltán (V. Meteor) 4 gy. 12 kt. VI. Szerencsés József (OSC) 3 gy. VII. Lotz Károly (HSE) 1 gy. 1 kt. VIII. Moravcsik Endre (OSC) 1 gy. 4 kt.

Főbírák: dr. Rozgonyi György és Kovács Pál.

Női tör

A BVSC I.o. női törversenyén - január 14-én - negyvenen léptek pástra. Csak a Honvédból hiányzott Marosi és Zsabka. A selejtező mérkőzések során váratlan volt Erdélyi (HSE) gyenge vívása, viszont

Agyagfalvi (Vasas) jó szereplése. Ezen a fordulón Fülöpné sem jutott túl. A hetes csoportokból álló elődöntők során annál több volt a meglepetés: Medelényiné egyetlen győzelmet aratott ott, ahol Vadász (OSC) három győzelemmel csak hármasholtverseny után esett ki Gulácsival és Marosival szemben. A 2. csoportban Szabó Éva (BVSC), Kertesiné (Dózsa) és Dér (OSC) együtt vértett el, míg Juhász, Sákovitsné, Bartócz és Dlugolinszky simán továbbjutottak. A 3. csoportban a legelső találtnál eltört Bóbis törje és komoly sebet ejtett Kovácsné lábán, akinek ezért vissza kellett lépnie. Itt Horváth Éva (Dózsa) kiesése okozott meglepetést. Ebben a fordulóban Székelyné, Juhász és Szalontay egyetlen csörtét sem veszített. A középdöntő 1. csoportjában az igen jól vivó Székelyné és Sákovitsné mellett holtverseny után Szalontay és nagy meglepetésre Bóbis kerültek a döntőbe, míg Dlugolinszky és Damásdi kiesett. A másik csoportban Juhász és Rejtő voltak veretlenek. Mellettük Gyökhegyi és Marosi harcolta ki a döntőbejutást, míg Gulácsi és Bartócz kiesett.

A döntőben Juhász, Rejtő és Sákovitsné külön versenyt vívott, ami a nyugodtabban és ezért biztossabban vivó Juhász javára dőlt el. A verseny értékelésére Hatz Józsefet kértük fel. "A női tör gárdánk rövid időn belül most másodszer találkozott - mondta.

Az előmérkőzések során kiesett több nevesebb versenyzőnk. Ezzel szemben igen örvendetesnek mondható a fiatalabb gárda előretörése. Különösen ki kell emelni Bóbis Ildikót, aki 16 éves kora ellenére beverekedte magát a nyolcas döntőbe. Az első versenyhez viszonyítva ez a döntő már sokkal színvonalasabb volt, és meglátszott női törvivőink szorgalma és igen jó hozzáállása a versenyhez.

Annak ellenére, hogy a felkészülés első szakaszában vagyunk, már igen szép csörtéket is láttunk. Ki kell emelni Juhász, Rejtő, Sákovitsné, Székelyné és Szalontay jó vivását. Marosi Paula fáradtan vívott. Bóbis Ildikó, fiatal kora ellenére és élete első komoly döntőjében igen szépen állta meg helyét s egyáltalán nem játszott alárendelt szerepet. A mutatott formák általában biztatóak a jövőt illetően.

Végeredményében: I. Juhász Etelka (OSC) 6 gy. II. Rejtő Ildikó (Dózsa) 5 gy. 9 kt. III. Sákovits Józsefné (V. Met.) 5 gy. 10 kt. IV. Székely Tiborné (BVSC) 4 gy. V. Szalontay Katalin (OSC) 3 gy. VI. Gyökhegyi Hajna (OSC) 2 gy. 3 kt. VII. Marosi Paula (Dózsa) 2 gy. 6 kt. VIII. Bóbis Ildikó (BVSC) 1 gy.

Főbírák: Palócz Endre és Felkay András.

Férfi tör

Az Ujpesti Dózsa január 20-21-én rendezett I. o. férfi tör versenyén 52 vivó indult. A versenyről távolmaradtak: Fülöp és Gyuricza. A selejtezők során Váraljay holtversenyben verte ki Mészáros Józsefet. Kamuti Jenő csak ujravívás után jutott tovább a kitűnően vivó Zsomborral együtt, míg Rózsa (Dózsa) kiesett. De az Universiádén oly jól szerepelt Rósának (OSC) sem volt több szerencséje. Marosi, Sákovits és Kismartoni is kiesett. Eörynek 4 győzelem sem volt elég a továbbjutáshoz. A második fordulóban kiesett Czvikovszky és Papp Csaba. Az előbbi mérkőzése során többször került sor technikai okokból óvásra. A középdöntőkben May-Szóccsal vívott holtversenyben, Gyarmati pedig Kaszással szemben esett ki. Elvértett Szelényi és Plagányi is.

A döntő mezőnyében a Dózsának 4, a BVSC-nek 2 versenyzője és két egyeten kívüli (?) vivó vett részt. A mezőny két csoportra oszlott: az élmezőnyhöz tartoztak Kamuti Jenő, Nyomárkai, Szócs és Szabó Sándor. A versenyről - a többi fegyvernemre is kiterjedően - Palócz Endre adott igen érdekes értékelést, amit az alábbiakban közlünk:

"A fiatalok nem nagyon mutogatták oroszlánkörmeiket és egy-egy kivételtől eltekintve az idősebb, tapasztaltabb versenyzők jutottak tovább az egyes fordulókban. Az idősebbek azután már jobban kitettek magukért és vaskos meglepetéseket okoztak kiesésükkel.

Nehezen hihető el, hogy ezek a korábban kitűnő eredményeket felmutató versenyzők októbertől januárig céltudatos, kemény alapozást végeztek és erőnlétüket az időszak követelményének megfelelően fokozták. Balsikerüket csak egészségi okokkal lehet menteni.

A verseny döntőjébe általában az esélyesek jutottak és egyesek az előmérkőzések egyes szakaszaiban kitűnően vívtak.

A döntő küzdelemben azután mindenharci kedv lelohadt és a legjobbak teljesítménye volt a leggyengébb.

Vegyük sorra az okokat, amelyek a verseny színvonalát megszábták és a döntő résztvevőinek teljesítményét minősítik.

A verseny győztese Szabó Sándor, akitől tavalyi sikerei után sokat vártunk. Nem okozott csalódást és ha csak egy hajszállal is, de a legjobb volt. Teljesítette-e azonban azokat a követelményeket az alapozási időszakban, amelyeket elvártunk tőle? Tudott-e keménységet vinni vívásába? Fokozta-e gyorsaságát és robbanékonyságát? Megtanulta-e a pengékötést jól és erélyesen végrehajtani? Tud-e batirozni oly erővel, ahogy azt tudni kell egy élvonalbeli versenyzőnek? Azt hiszem a válasz negatív. Pedig ezeket mind kell tudnia és a már tudott dolgokkal kiegészítve kell kialakítani azt a Szabót, akitől még mindig sokat várunk.

A második helyezett Nyomárkai is jó benyomást keltett és csak egy hajszállal szorult a második helyre. Tőle is sokat vár a szakvezetőség és bizik fejlődésében. Melyek azok a hibák, amelyek gátjai tovább-

bifejlődésének? Növelte támadó készségét? Kihasználta-e sokoldaluar robbanékonyságát a támadások előkészítésében, bevezetésében és végrehajtásában? Leszokott-e arról, hogy tulzott hátraugrással vonja el magát a támadás elől? Felhasználja-e jó tempóérzékét feltartó szurások és cseles közbetámadások végrehajtására? Indításai nem nagy százalékban a közbetámadás kieroszakolását célozzák? Takarékoskodik-e erőnlétével? Mindmegannyi negatív válasz, egyuttal azonban feladat is.

A két Kamuti testvérnél már hozzászoktunk ahhoz, hogy együtt szerepelnek jól, de nem akarunk hozzászokni az együttes rossz szerepléshez. Tudásuk, tehetségük, feltételeik adottak ahhoz, hogy mindig az élen legyenek. Mostani szereplésüknek egyetlen elfogadható oka - a sok közül - a vizsgaidőszak tanulmányi megterhelése. A jövőre vonatkozóan több áldozatot kívánunk tőlük.

Szócs, Felkay és Kaszás teljesítménye dicséretes. Különösen örvendetes volt Szócs eredménye, aki tőle szokatlan nyugodt idegzettel vivta végig a versenyt és a harmadik helyen végzett. Felkay és Kaszás eredménye szorgalmukat és céltudatos felkészülésüket tükrözi. Pacséry indiszponáltan vivott. Nem lehet kiugró hibákról beszélni, de kiemelkedő erényei nem mutatkoztak meg. Lassu volt, passzív volt, puha volt. Egy kicsit több keménységet és erőszakosságot kell vivásába vegyíteni.

Akarva - nem akarva a tanítványokon keresztül a bírálat a mestereket is érinti. Távól ál tőlem, hogy kitűnő mestereiket egy esetleges őket meg nem illető kritikával megbántsam. Azonban egy jó tanácsot talán megszívlelnék tőlem.

Mester edzőink zömmel túl terheltek és a kerettedzéseken hihetetlen mennyiségű munkát végeznek. A munka végnélküli ütemében egyesek nem figyelik tanítványaikat és ezért, nem tudatosan, elmennek hibáik mellett. Ugyanakkor más, kiváló képességű mesterek lényegesen kevesebb válogatott vívóval foglalkoznak, több idejük van a megfigyelésre és a hibák kiküszöbölésére.

Egyes szövetségi vezetők nézete szerint a válogatott kereten belül az egyenlőtlenséget a tanítványok egyenlő elosztásával lehetne megszüntetni és az élmesterek energiájával való pazarló gazdálkodást kiküszöbölni. Egyenlőre a pazarlás diadalmaskodik.

Ezért tehát azt javaslom, hogy a válogatott keret mesterei 2-3 havonként egyszer üljenek össze és vivóként őszintén és segítően tárgyalják meg a "másik" mester tanítványának a hibáit.

És végül, mivel vivók vagyunk, a versenyt illetően bizunk abban, hogy legközelebb jobban fog menni."

Hatz József viszont a következőket mondotta:

"Férfi törözőinknél sokkal inkább látszott az idényelejei forma. A döntő levivásáig zömmel, inkább küzdelmet, mint szép vivást láttunk. Voltak azonban már itt is szép számmal komoly, élvezetes csörték. Meglepetésben itt sem volt hiány. Már a selejtezők során elvéreztek olyanok, kiktől eredményeik alapján joggal várhattunk volna jobb vivást. Mint a nőknél, itt is igen örvendetesnek mondható a fiatalabb gárda előtörése. Gyarmati és May a középdöntőből csak holtverseny után véreztek el. Ugyancsak Plagányi és Szelényi is.

A döntő ugyan még elmaradt az igazi színvonalas és komoly versenytől, de a mutatott formák igen biztatóaka további fejlődés szempontjából. Szabó Sándor a verseny győztese, elejétől végig a legegyenletebb teljesítményt nyújtotta. Nyomárkay, valamint a talán újra éledő Szócs Bertalan, komoly formajavulásról tett tanubizonyosságot, Kamuti Jenő és László ezuttal adósak maradtak valamivel. Mentségükre szolgál, hogy főiskolai vizsgáik erősen hátráltatták őket felkészülésükben. Pacséry a döntő során fáradtan mozgott és egy erős karszurás is akadályozta tudásának teljes kifejtésében. Felkay és Kaszás a döntőben egyenrangú ellenfele volt mindenkinek.

Általában a kezdeti formáktól, a technikai és taktikai fogyatékosságoktól eltekintve igen szép és érdekes versenyt vívtak a döntő résztvevői.

A felkészülés elején vagyunk és így nem is volna rendben, ha versenyzőink már most kirobbanó formát mutatnának. Ha a szorgalom nem lankad az eredmény nem fog elmaradni."

Végeredmény: I. Szabó Sándor (Dózsa) 6 gy. II. Nyomárkay Ödön (Ek.) 5 gy. 10 kt. III. Szócs Bertalan (Ek.) 5 gy. 12 kt. IV. Kamuti Jenő (BVSC) 5. gy. 14 kt. V. Felkay András (Dózsa) 2 gy. 2 kt. VI. Kamuti László (BVSC) 2 gy. 5 kt. VII. Kaszás Gábor (Dózsa) 2 gy. 8 kt. VIII. Pacséry Kázmér (Dózsa) 1 gy.

Főbírák: Palócz György és Tasnády László.

II. o. csapatbajnokságok

December 2-3-án bonyolították le az országos II. o. csapatbajnokságokat, amelyek hivatta voltak eldönteni, hogy az idén melyik lesz a 8. csapat az országos I. osztályu bajnokságokon.

A férfiák törőcsapatbajnokságán 7 csapat indult. A nevezettek közül a győri ETO nem jelent meg, a szegediek két vívója ebben az esztendőben már más csapatban vivott s így a bajnokságon nem indulhatotta SZEAC színeiben. Ennek következtében ez a csapat sem állhatott ki. A két elődöntő csoportból a Vasas, Betonut, Veszprémi Haladás és a Bp. Petőfi jutottak a döntőbe. Az első két fordulóban mind a

Vasas, mind a veszprémiek biztosan győzték le ellenfeleiket. Némi küzdelmet csak a Veszprém-Petőfi mérkőzés hozott. Az utóbbi csapat egységesebb volt, de a veszprémiek közül Kovács Attila minden ellenfelét legyőzte és Major Ferenc is kitűnően vivott, ughogy tulajdonképpen ők ketten egyedül verték meg az ellenfél csapatát. Az ezután nagy érdeklődéssel várt döntő mérkőzés nem hozott izgalmat, mert az elfogódottan vivó veszprémiek ellenállás nélkül adták meg magukat a kitűnően vivó Vasas csapatának, amely 9:1 arányban győzött. A harmadik helyért folytatott küzdelemben a Betonut csapata 9:7 arányban verte a Petőfi együttesét, amelyben csak Zsombor és Tolnay állta meg a helyét, míg a Betonut elsősorban Szücs Lajosnak és Sima Istvánnak köszönhetette győzelmét. A bajnok Vasas csapatának nem volt gyenge pontja, valamennyien fölötté álltak a mezőnynek. I. Vasas (Nemere, Váraljay, Ganzsagh, Gyöngyösi, Králik) II. Veszprémi Haladás (Lipót Ferenc, Plagányi József, Majos Ferenc, Kovács Attila, Welther Károly és Surjányi) III. Betonut IV. Petőfi.

Főbírák: Berczelly Tibor és Felkay András.

A női törben 8 csapat vett részt. Az előmérkőzések során csak a Bp. Petőfi és Szombathely küzdelme volt szoros. A döntőben a Vörös Meteor csapata a várakozásnak megfelelően minden ellenfelét főlegyőzte. Ez várható is volt hiszen ez az együttes Sákovitsné felül olyankipróbált erőkből állott, mint Dóczyne, Viktorné és Kissné. Melettük azonban a két ujonc: Száray és Dessewffy is teljes mértékben megállta a helyét. A második helyre megérdemelten a Petőfi csapata került (Beller, Gesztesi, Totisz, Harsay és Sántha). Ez volt a mezőny legkiegyensúlyozottabb csapata, amelynek minden tagja egyformán kivette a részét az elért eredményből. III. Diósgyőr, IV. Bp. Spartakusz.

Főbírák: dr. Boros Ernő és Pacséry Kázmér.

A kardcsapatbajnokságnak örvendetes módon sok résztvevője volt: 10 csapat. Az előmérkőzések küzdelmeiből a Dózsa, ASI, Veszprém és a Szegedi Póstás csapatai kerültek a döntőbe. Ez a szám bővelkedett izgalmakban. A szegedieknek két mérkőzése is - az ASI-val és a Dózsával - végződött 8:8 győzelmi aránnyal és mindkettőt a szegediek nyerték jobb találatarányal. Csapatukban különösen az egy éve feltűnt igen tehetséges Kovács István vivott eredményesen, de a többiek Apró László, Dózsa László, Sándor Tamás és Apró Ferenc szintén kivették a részüket a győzelemből. Minthogy a veszprémiek csapatát 11:5 arányban ugyancsak megverték, az I. osztályba ők jutottak. Második az ASI csapata lett, amely a döntőben több egyéni győzelmet szerzett a bajnoknál. A Dózsa csapatát 9:7, a veszprémieket 13:3 arányban győzték le. A Csiszér, Lénárt, Döme, Mittelmayer, Szilvássy összeállítású csapat minden tagja jól küzdött. Meglepetés, hogy olyan együttes, mint Kaszás, Felkay, Przybilla, Kertesi és Ács csak harmadik tudott lenni. Negyedik Veszprém lett.

Főbírák: Torday Lajos dr. és Detre István.

A párbajtőrben hatszapat indult. Ez a bajnokság a párbajtőr hagyományokhoz hiven sok váratlan eredményt hozott. A döntőben két vidéki csapat kerül az élre: a DEAC és a PEAC. Az utóbbi volt a vereseny esélyese, de meglepetésre vereséget szenvedett, mégpedig nagy arányban az Elektromos csapatától és így vetélytársának legyőzése ellenére kénytelen volt az elsőséget annak átengedni. Mindkét csapatnak ugyanis 2-2 győzelme volt, de az egyéni győzelmek tekintetében a DEAC eredménye volt jobb. I. DEAC (Sallay Sándor, Félegyházi Csaba, Kiss Lajos és Jakab Attila), II. PEAC (Méhes Károly, Karakán Béla, Gyenge András, Kovács Antal és Szepes László), III. Bp. Elektromos, IV. Betonut.

Főbírák: Klell Kálmán és Rábe Gusztáv.

INNEN-ONNAN

KITÜNTETTÉK AZ UNIVERSIÁDÉN LEGJOBBAN SZEREPELT VIVÓINKAT

A szófiai Universiádén legjobb eredményt elért főiskolás sportolóknak az Elnöki Tanács kormánykitüntetések adományozott. A vivók közül Kamuti Jenő és Bakonyi Péter a Sportérdemérem arany fokozatát, Pézsa Tibor és Lendvay László az ezüstöt, Kovács Attila, Rósa Gábor és Plagányi Attila bronz fokozatu kitüntetésben részesült.

NAGY NEMZETKÖZI VERSENYEK BUDAPESTEN

Két nagy nemzetközi verseny előkészületei folynak a MVSZ. Szervező Bizottságában. Március 31-én a francia, olasz, román, magyar női törca-

pat találkozóra kerül sor a Sportcsarnokban. Április 1-én a fenti nemzetek női tör versenyzői egyéni versenyben küzdenek meg az elsőségért. Április 4-én a MVSZ. által alapított "Hungária Kupa" vándordíj egyéni kardverseny kerül lebonyolításra ugyancsak a Sportcsarnokban. Erre a legjobb szovjet, lengyel, francia, olasz, román és osztrák kardvivók kapnak meghívást.

A FÉMLAME-ANYAG UJ BESZERZÉSI FORRÁSA

A Mechanikai Szövő KTSZ. által gyártott fémlame-anyagot a jövőben a Fővárosi Szivárvány Áruház, Bp. (V. Petőfi Sándor utca 18) hozza forgalomba a Magyar Vivó Szövetség kiutalása alapján.

1962. évi

MÁRCIUSI

versenynapló

Rendezi:

3. -án szombaton	Országos ifj. egyéni férfi és nőitőr bajnokság	MVSZ.
4. -én vasárnap	" ifj. férfi és nőitőr csapat bajnokság II. osztályu női tőr III. osztályu kard III. osztályu férfi tőr III. osztályu női tőr III. osztályu női tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági női tőr	MVSZ. Szegedi Egy. A. C. Gyöngyös Gyula Diósgyőr Komárom Gyöngyös Szentés
10. -én szombaton	Országos ifj. egyéni párbajtőr és kard- bajnokság	MVSZ.
11. -én vasárnap	Országos ifj. párbajtőr és kardcsapat bajnokság I. osztályu párbajtőr (közvetlen kieséses rendszerű) Ifjúsági fiu tőr (Szövetségi Kupa) II. osztályu kard III. osztályu női tőr Ifjúsági kard Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági fiu és leánytőr Ifjúsági női tőr	MVSZ. MVSZ. MVSZ. Józsefv. Sportiskola Szegedi Egy. A. C. Békéscsaba Kecskemét Szegedi Radnóti Gimn. Székesfehérvár Balassagyarmat Szombathely
17. -én szombaton	I. oszt. női tőr (2. válogató)	MVSZ.
18. -án vasárnap	I. osztályu kard (2 válogató) "Budapest Kupa" felnőtt női tőr csapat- verseny II. osztályu párbajtőr III. osztályu kard III. osztályu kard III. osztályu férfi tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági fiu és leánytőr	MVSZ. MVSZ. BVSZ. Nógrádmegyei Szöv. Diósgyőr Kecskemét Debreceni Vasutas S. C. Pécsi Sportiskola Törökszentmiklós
24. -én szombaton	I. osztályu párbajtőr (2. válogató)	MVSZ.
25. -én vasárnap	I. osztályu férfi tőr (2. válogató) I. osztályu kard Gerevich emlékverseny III. osztályu női tőr II. osztályu kard II. osztályu női tőr III. osztályu kard III. osztályu női tőr Ifjúsági kard	MVSZ. Miskolc Elektromos Veszprém Eger Eger Orosháza Gyoma
31. -én szombaton	Francia, olasz, román, magyar női tőr csapat verseny Vidéki felnőtt egyéni férfi és női tőr bajnokság	MVSZ. MVSZ.

A versenyek megtartását csak akkor lehet biztosra venni, ha arról kiírás is érkezik.

Ara példányonként 3. - Ft
Szerkesztőség: V. Hold u. 1.
II. em. 221. Telefon: 121-117

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
Megjelenik minden hó 15.-én.